

Václav Kášek se narodil 24. května 1943 ve Statenicích. Oba rodiče pracovali jako dělníci. V době, kdy se pan Kášek narodil, jeho otec byl nuceně nasazen v Německu. Poprvé ho viděl, když se vrátil po květnové revoluci v roce 1945. Tehdy byli panu Káškovi necelé dva roky. Rodina žila velmi skromně; obstarávali si vlastní políčko, které je živilo. Rodiče byli levicově orientováni, a tak vychovávali i své děti.

V 19ti letech odešel do vojenského učiliště v Berouně a stal se vojákem z povolání. Už na učilišti, kde nuceně studoval marxismus a leninismus, zjistil, že komunismus v té formě, ve které byl podáván, fungovat nemůže. Nenakláněl se k celkové revoluci, spíše k menším reformám. Studoval v 60. letech, kdy už byl trochu uvolněný režim. V roce 1965 se stal velitelem čety.

13. srpna se pan Kášek oženil a o pár dní později dostal pětidenní svatební dovolenou. Dne 21. srpna byl zrovna v Horoměřicích. Velmi ho zasáhlo, že se naše armáda vojskům varšavské smlouvy snadno vzdala a proto se hned po dovolené ohlásil u velitele pluků s písemnou žádostí o propuštění do civilu. Oznámil mu, že nechce sloužit okupantům a armádě, která nechrání svoji zem. Ve snaze ho udržet v armádě byl povýšen do funkce velitele roty. Jeho žádost se vyřizovala téměř rok. V období jeho odchodu, 21. srpna 1969, tedy na výročí okupace, vypukli nepokoje a demonstrace. V jeho útvaru si vojáci připnuli trikolory a vyhlásili hladovku. Velitel pluků udělil rozkaz potlačit hladovku, který ale pan Kášek odmítl provést. Okamžitě ho začali vyšetřovat a odvezli ho do vazby na Pankráci v době, kdy se mu narodilo jeho první dítě – dcera. Z vazby se dostal hned první týden v říjnu a pak probíhal soudní proces. Pan Kášek nakonec čtyřikrát stanul před soudem.

Ještě před vazbou si pan Kášek hledal práci – byl vyučený elektrikář, a proto ji sháněl právě v elektrárně v Holešovicích, kde měl dohodnutou schůzku o jeho přijetí do zaměstnání, avšak tam přišel s měsíčním zpožděním kvůli vazbě. Práci mu opravdu dali a nikdy mu jeho provinění nepředhazovali. Postupně si dodělal maturitu a dál pracoval jako elektrikář, tentokrát ale nastoupil do technické funkce a měl zodpovědnost za elektro provoz elektrárny.

Po podání výpovědi v elektrárně, pan Kášek se vrátil zpět do Horoměřic. Do voleb se dostal náhodou, nelíbila se mu tehdejší zvolená vláda a tak vzal věci do vlastních rukou. Roku 1990 zkoušel poprvé kandidovat do funkce starosty, ale nevyšlo mu to. V roce 1994 pak ale volby vyhrál a byl zvolen ještě celkem pětkrát. Před jeho nastoupením, byly Horoměřice v hrozném stavu. Nebyl vodovod, žádná kanalizace ani elektřina, komunikace blátivé a pouze 1. a 2. třída ZŠ. Toto všechno pan Kášek změnil a Horoměřice jsou teď k nepoznání.

Jeho moto zní: „Zajímejte se o to, co se událo v minulosti a podle toho v budoucnosti konejte svá rozhodnutí moudře.“